

— 16. webruaril 1897 pühitses terve Ewangeliumi usu loodus tähtsat päewa — tähtsa usumehe Wiilip Melanchthoni 400-aastast sünnipäewa mälestust, sest usupuhastamise juures on tema loht Lutteruse tõrwal. Ta oli suur koolimees, aga ka rahumees. Rahumees ta oli, aga suure osa omaist elust pidi ta just sõdimisele ohwerdama, et mitte raudmõõgaga, waid usumõõgaga. Ta see mõõk oli teraw Melanchthoni käes. Armastus Kristuse ja tema Ewangeliumi vastu oli Melanchthoni südames alati puhas kui tuli. Wastsesti ja õndsasti lahkus ta 19. aprillil 1560. Tema ihu on põrmuks saanud, aga ta waim elab, ta töö kestab edasi. Kehtu selle suure mehe mälestus meilegi kustumata ja lohtu meil tõrwa ta sõnad: „Olge ühel meelel, siis olete tugewad!“ — Märtsikuu sees pääses Türgi ja Greekamaa wahel sõda lahti. Su mitu aastat oli Türgi walitsuse all olemas Kreeta saarel Kristlaste elu raskesti muutunud, sest et Türglased saäl tõsisugu wägiwalla tööd tegiwad. Greekamaa ei suutnud seda enam kauemine päält waadata, waid saatis prints Georgi kätse all sõjawäge sinna, et saart Türglaste walitsuse alt wabastada. Aga suureriigid astusiwad wahel ja takistasiwad Greeklased selle juures. Nüüd ei jäänud Greeklased muud nõuu üle, kui Türgile sõda kuulutada, milles ta ise aga löödud sai, sest et end selleks wähe oli ette walmistanud, ja et soldatid wäga suured argpüksid oliwad, kes Türgi kuulide eest plehku paniwad. Suureriikide nõudmise pääle jäeti sõda katki, aga rahusobitused kestawad weel praegu — augusti kuul — edasi. — Inglismaal pidustati juunikuul kuninganna 60-aastast walitsuse jubileumi, mis kauniste loida läks. Niisama ilusasti läks Saksamaal keiser Wilhelm I. 100-aastase sünnipäewa mä-

lestamine loida. — Norra õpetlane Manien ja Rootsi õpetlane Andree on põhjanaba teed leida latsunud. Õnnemene läis laewaga ja on ju tagasi tulnud, ennegi ilma, et naba leidnud oleks, teine läis õhulaewaga ja ei tea ta si praegu weel keegi midagi. Kas ta sihtle jõudis eht weel üleüldse elab, on teadmata. — Meie suures riigis on 1897 aastal mitmed suured walitsejad länud. Eftti Austria keiser, siis Saksia keiser ja wiimaks Bransuse wabariigi president Faure. Koifide Kõrgete Kõlalistate wastu wõtmine oli wäga südamlis, iseäranis aga Faure oma. Tema Peterburis wiibimise ajaks — mil ka nende ridade kirjutaja saäl wiibis — oli wäälinn otse ilu ja hõiskamise mereks muutunud. Rahju et pikemaks kirjelduseks ruumi pole.

Pöörame lõpuks silmad kassa kodumaa poole, siis näeme, et siingi elu mitmeti on edenenud. Nimetada on Wänu-Wiljandi-Walga raudtee awamine. Ka Tallinnast tahetasse Wiljandisse raudteed ehitada — lootused seks on hääd. — Meie ajalehtede keskel pole suurt muudatusi sündinud, olgu siis, et Postimees enesele uue toimetaja, cand. jur. J. Lõnissi, toimetajaks on saanud. Seltsi elu õitseb kaunisti, iseäranis on mitu uut põllumeeste seltsi juurde tulnud. Põltsamaal tahetasse põllu töökooli asutada; kahju ainult, et selle juures rahwa soowi silmis ei peeta ega tähele ei panda. — Ka luruwastus on meid kodu otšinud. 2. mail sündis Wula jaama juures suur raudtee õnnetus, mille juures palju inimest surma sai. — Meie muidune elu edeneb jõudsasti; koolid teewad tasuga tööd ja kirjandus ajab mõnegi ilusa wõsu. Loodame, et tulewik meile weel paremat wilja kannab, seni aga palume: „Isa and, õnnista ja hoia meid!“